

De lokale integratiesector

Met het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 1990 met betrekking tot erkenning en subsidiëring van landelijke, regionale en lokale integratiecentra wijzigde het integratielandschap. Dit onderzoek focust op de integratiesector in Lokeren.

Op landelijk niveau kwam het Vlaamse Centrum Integratie Migranten (VCIM); per regio een regionaal integratiecentrum (RIC) met daarnaast lokale integratiecentra (LIC). Het Regionaal Integratiecentrum Migranten Oost-Vlaanderen (RIMO) startte vanaf 1 april 1991. Het participeerde in de werking van het Vlaams Centrum Integratie Migranten en ondersteunde en begeleidde de lokale centra te Aalst (Migrantenwerking Aalst vzw), te Lokeren (Lokerse Integratiedienst vzw), te Dendermonde (Marhaba-welkom vzw), te Sint-Niklaas (Lokaal Integratiecentrum Sint-Niklaas), te Temse (Limit vzw), te Ronse (Kif-Kif vzw) en te Zele (Plint vzw).

Het minderhedendecreet van 28 april 1998, met uitvoering vanaf 2000, verleende het netwerk van integratiecentra een inhoudelijke en organisatorische samenhang, met een fusie van de integratiecentra tot provinciale en grootstedelijke lokale integratiecentra.

Het Regionaal Integratiecentrum Migranten Oost-Vlaanderen vormde zich samen met de particuliere lokale integratiecentra om tot het Provinciaal Integratiecentrum Oost-Vlaanderen (PICO), met als kernopdracht het ondersteunen van het lokale minderhedenbeleid vanuit een samenspraak met de allochtone gemeenschap en hun organisaties. Het PICO kreeg een nieuwe structuur met PICO-steunpunten Kleurpunt (Aalst), Marhaba (Dendermonde), El Idee (Lokeren), Kif-Kif (Ronse), Mozaïek (Temse) en Plint (Zele). Het lokaal integratiecentrum Sint-Niklaas werd een stedelijke integratiedienst. Een Cel Vluchtelingen en een Cel Woonwagenwerk werden toegevoegd aan het PICO.

Bronnen in Amsab-ISG: Archief Odice (Oost-Vlaams Diversiteitscentrum), archief VCIM.

Andere: mondelinge getuigenissen

Contact: Sofie Vrielynck